

граждани еднакво да мислят върху начина на държавното управление. Хората, които приблизително еднакво схващат нѣщата и които въ сѣжденията си иматъ общи възгледи върху главнитѣ точки на управлението, образуватъ една политическа организация, съставятъ една партия. Ето защо въ държави съ управление, което се упражнява отъ народа, чрѣзъ негови избраници (отговорни прѣдъ него), съ управление парламентарно, съществуването на политическитѣ партии е наложително, то е въ самия зародишъ на подобни управления. Не сж прави онѣзи, които казватъ, че партиитѣ били виновни за лошото управление на страната. Партиитѣ съществуватъ въ всички държави съ парламентарно управление. Тѣ сж съществували у насъ още при самото създаване на нашата духовна независимостъ, ярко се очертаха и при създаването на самата конституция. Но за нашитѣ днесъ многобройни партии може да се каже справедливия укоръ, че повечето отъ тѣхъ не сж политически организации, различаващи се една отъ друга въ схващанията си върху начина, по който най-цѣлесъобразно и най-полезно да се служи на роду, а сж котерии съ лични амбиции, за лични блага, за взаимно облагодѣтелствуване.

И наистина, въ що се различаватъ помежду си Стамболовистката, Радославистката и Тончевистка партия? Какви принципи отъ държавенъ характеръ ги дѣлятъ? По външната политика и еднитѣ, и другитѣ, и третитѣ считатъ Русия за най-големъ врагъ на България. Бѣше врѣме, когато тѣ образуваха и дружинки „България за себе си“ и чупѣха ребрата